

Darbecilerle Yüzleşme Zamanı!

Rıdvan Kaya

Geçtiğimiz yıl *Nokta* dergisinde yayınlandığında tartışmalara yol açan darbe günlüklerinin Deniz Kuvvetleri eski Komutanı Oramiral Özden Örnek'in bilgisayarından çıktığı polis kriminal laboratuvarınca tescillendi. Aslında günlükleri okuyan hiç kimsenin bunların sahte olabileceğini düşünmesi söz konusu değildi. Bu kadar ayrıntılı bilgiler, isimler, detaylar kurgu ihtimalini zaten ortadan kaldırıyordu ama darbeci güçler ve onların borazanlığını yapan medya klasik bir tutumla konuyu saptırmaya çalışmış ve inkar yoluna gitmişti. Hatta bu süreçte *Nokta* üzerinde yoğunlaşan baskılar derginin kapanması sonucunu doğurmuş ve yetmezmiş gibi yayın yönetmeni Alper Görmüş hakkında da Örnek'e iftira suçlamasıyla dava açılmıştı.

11 Nisan 2008 tarihinde Bakırköy 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen "iftira" davası hızlı bir biçimde sonuçlandı ve Alper Görmüş beraat etti. Davanın görülmesinden kısa bir süre önce günlüklerin menşeinin netleşmiş olmasının Alper Görmüş hakkında beraat kararı verilmesinde belirleyici olduğunu düşünmek yanlış olmaz. Yine bu kararla birlikte netleşen bir şey de şuydu ki, 2003-2004 yıllarında Türkiye'nin, başını kuvvet komutanlarının çektiği darbe faaliyetlerine sahne olduğu mahkeme kararıyla kesinleşmiş oldu.

Ne var ki, tüm bu sarsıcı (olması gereken) gelişmeler karşısında gerek hükümet gerek medya gerekse de bizzat darbe organizasyonlarında adları geçen askeri bürokrasiden çıt çıkmıyor! Sanki herkesin zaten her şeyi bildiği ve dolayısıyla normal, sıradan, basit bir vaka-ı adiyeden söz ediyoruz!

Darbeci geleneğin pençesinde kıvranan Türkiye, bu kirli olguyla bir türlü hesaplaşmıyor. Son zamanlarda darbe tartışması yeniden günlük siyasetin adeta demirbaş konularından biri haline geldi. Yazarlar, muhabirler yakın geçmişte gerçekleşen darbe girişimleri ve muhtemel darbe ihtimalleri üzerinde dizi yazılar kaleme alıyor, yorumlar yapıyorlar. Konunun birinci elden muhatabı olan güçler ise sanki konunun, iddiaların kendileriyle bir ilgisi yokmuş gibi hiç oralı bile olmuyorlar. Her konuda ahkam kesen, olur olmadık her gelişmeye dair tutum belirleyen ve bilgilendirme görüntüsü altında kamuoyunu yönlendirmekten kaçınmayan Genelkurmay bunca darbe tartışmasından habersiz bir görünüm içinde!

Anayasa Mahkemesi'nin Asli Görevi Neydi?

O kadar büyük bir hukuksuzluk karşındayız ki, yargı mekanizmasının konumunu sorgulamaya bile lüzum yok belki de! 28 Şubat'ta brifinglendirilmiş yargı mekanizması öyle bir yapılandırıldı ki, artık brifing almaya falan gerek kalmadı, yargı mekanizmasında görev yapanlar kesintisiz biçimde mevzi görevi sürdürmekte. Anayasada "demokratik hayatın vazgeçilmez unsurları" olarak tanımlanan siyasi partilerin hiç de "vazgeçilmez" olmadığını ispatla meşgul Anayasa Mahkemesi darbe planları karşısında gözlerini kapamış, kulaklarını tıkamış. Zaten geleneğine de uygun bir tutum bu! Bir darbe sonrası kurumu olarak ihdas edilen ve halkın seçtiği kadrolara karşı resmi ideolojinin muhafızlığı göreviyle donatılan bir Anayasa Mahkemesi'nin her dönem zinde güçlerle aynı anlayış ve sorumluluk bilinci içinde hareket ettiği biliniyor.

İlginç olan Anayasa Mahkemesi'nin 12 Eylül 1980 darbesindeki konumu. 12 Eylül darbesinden sonra Kenan Evren başkanlığında oluşturulan Milli Güvenlik Konseyince

anayasanın askıya alındığı bir süreçte Anayasa Mahkemesi varlığını sürdürmüştü. Ortada anayasa kalmamış ama mahkemesi mevcudiyetini sürdürmekteydi. Kimbilir belki de anayasanın ilga edildiği bir dönemde binlerce insanın “anayasal düzeni tebdil ve tağyire teşebbüs” suçlamasıyla idam istemiyle yargılandıkları ve onlarcasının da idam edildiği bir döneme de ancak böylesi bir uygulama denk düşebilirdi!

Anayasa Mahkemesi’nin yüceliğinden, anayasal düzeni korumakla görevli olduğundan falan söz edilince ister istemez insanın aklına 12 Eylül darbesinde yaşanan bu durum ve korumakla görevli oldukları anayasa darbecilerce toptan kaldırılmasına rağmen her gün mesaiye gidip gelen, maaşlarını alan Anayasa Mahkemesi başkan ve üyeleri geliyor.

Anayasa Mahkemesi’nin ne hikmetse darbe tartışmalarında ismi sıkça geçmekte. Geçen yıl Abdullah Gül’ün Çankaya’ya çıkmasını engellemek üzere formüle edilen 367 kararı ile ilgili olarak yaşanan tartışmalar bu yıl da AK Parti’nin kapatılması davası bağlamında tazelenmekte. Biraz ironik, epeyce de komik ama her iki durumda da Anayasa Mahkemesi darbeyi engelleme konumundaki kurum olma özelliği ile öne çıkıyor! Dün “367 kararı çıkmazsa darbe olur!” diyenlerin kısa bir süre sonra “AK Parti kapatılmazsa darbe olur!” diyeceklerinden emin olabiliriz. Bu durumda Anayasa Mahkemesi’nin bundan önceki kararlarında olduğu gibi yine hiçbir baskı altında kalmadan, tamamen hukuku önceleyerek ve tarafsızlıkla karar vereceği kesin gözüküyor!

Geçen yıl yaşanan 367 meselesine ilişkin olarak medyada yer alan tehdit iddialarının reddedilme biçimine dikkat etmekte yarar var. İddialara göre Deniz Kuvvetleri eski Komutanı Oramiral Yener Karahanoğlu Anayasa Mahkemesi Başkanı Tülay Tuğcu’yu ziyaret ederek “Eğer 367 konusunda istenilen yönde karar çıkmazsa ordu darbe yapacak!” diye uyarılmış. Bu iddianın geçenlerde medyada yer almasından ancak iki hafta sonra Karahanoğlu bir açıklama yaparak iddiaları yalanlıyor. Mamafih yalanlama sadedinde öyle bir üslup kullanıyor ki, zaten sorun da tam burada düğümleniyor diyorsunuz.

Darbeci Zihniyet Mahkum Edilmeden Darbeler Engellenemez!

Deniz Kuvvetleri eski Komutanı Oramiral Yener Karahanoğlu, kendisini de ilzam eden iddialarla ilgili olarak açık ve net bir biçimde “Darbe yapmak suçtur, hukuksuzluktur!” demek yerine darbe usulüne dair demagojilere başvuruyor. İddiaları reddetme babında “Haber verilerek darbe mi yapılır? Darbenin de kendine göre kuralları var!” buyuran Karahanoğlu’nun sözlerini darbenin reddi olarak yorumlamak mümkün mü? Bu sözler iddiaya konu olan darbe girişimini reddetmekle birlikte, asla darbeciliği reddeden, dışlayan bir zihin yapısını ortaya koyan sözler değil. Bilakis darbe olgusunun tümünden reddedilmediği bu sözlerin satır aralarında kendini ele vermekte. Zaten bunca tartışmaya, gündeme karşın bugüne dek Genelkurmay’ın tek bir kere dahi açıklama yapıp “Bizim darbe ile darbecilikle hiçbir işimiz olamaz. Darbe suçtur; bize atfedilen bu girişimleri reddediyoruz, Meclis’in ve Hükümet’in emrindeyiz!” dediği görüldü mü? Hayır! Neden, çünkü asker, siyaset ve toplum üzerinde sahip olduğu nüfuzu, etkinliği ve gücü en temelde bu darbeci gelenekten alıyor da onun için!

Susurlukları, Şemdinlileri, Ergenekonları besleyip büyüten ve deşifre olduğunda da safra gibi atan ama kendi yoluna devam eden bu kirli gelenekle, bu zorba mekanizmayla topyekûn hesaplaşmak gereklidir. İlegal yapıları üreten de bu gelenektir. Türkiye’de illegal yapılanmalarla mücadele zor olmakta, ortaya çıkan korkunç ifşaatlara rağmen elde edilenler yüzeysel kalmaktadır. Neden, çünkü illegal oluşumlarla legal yapılar çok fazla iç içe geçmiştir

de ondan! Darbeci oluşumlar kaynağını, gücünü karanlık merkezlerden, örtülü birtakım operasyonlardan değil, doğrudan resmi ideolojiden ve onun muhafızlığına soyunmuş kurumlardan almaktadır. Bu yüzden darbeciler ve darbecilikle hesaplaşma illegal yapılanmaların u verdiği birtakım kirli irtibatlar ve eylemlerden değil, öncelikle resmi ideolojik zihniyet ve statükonun merkezinden başlamalıdır.

Haksz Dergisi Sayı: 206 - Mayıs 2008

Kaynak: [Darbecilerle Yüzleşme Zamanı! - Rıdvan Kaya](#)